

Úr Jézus, hozzád kiáltok

Agricola János, 1494–1566

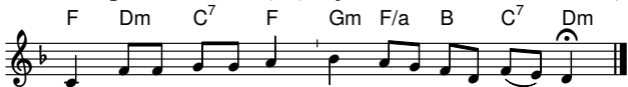
Wittenberg, 1535

1. Úr Jézus, hozzád ki-áltok, Ó, halld meg esdek-lé - sem:
Te - tő-led ke-gyelmet várok, Ne hagyj két-ségbe es-nem!

Az igaz hitet kívánom, Ó, adjad azt én-nékem: Néked él-nem,

Min - dennek használnom, Szent I - gé-det kö - vet - nem.

2. Ezt is kérem, én Istenem, Megadhatod azt könnyen: /:

Szégyenbe ne engedj esnem, Tarts meg reménységemben.

Kiváltképp, ha ki kell múlnom, Hogy csak te benned bízzam, Ne magamban,
Sem én jóságomban; Ezt örökké megbánnám.

3. Adjad, hogy teljes szívemből Engedjek vétetteknek, /:

Te is ingyen kegyelmedből Kegyelmezz vétkeimnek,

Igéd légyen eledelem, Mellyel lelkem tápláljam És megóvjam,
Ha inség ellenem Támad, el ne nyomassam.

4. Gyönyörűség vagy félelem Te tőled el ne űzzön, /:

Állhatatos mindvégiglen Légyek az igaz hitben.

Az van kezvedben: add ingyen, Nem cselekedetimből, De kedvedből
Ments ki a halálból, Az örök kárhozatból!

5. Nagy harcban, ellenkezésben Te segélj meg, Istenem! /:

Csak a te nagy kegyelmedben Van nyugtom és védelmem.

Ha kísértet jó, védelmezz; Szent kezved megsegítsen, Meg ne ejtsen,
Ami kárt szerezhet; Tudom: nem hagysz elvesztnem.